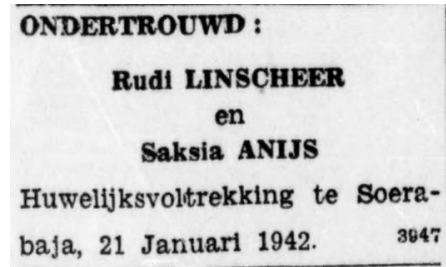

Rudi Linscheer

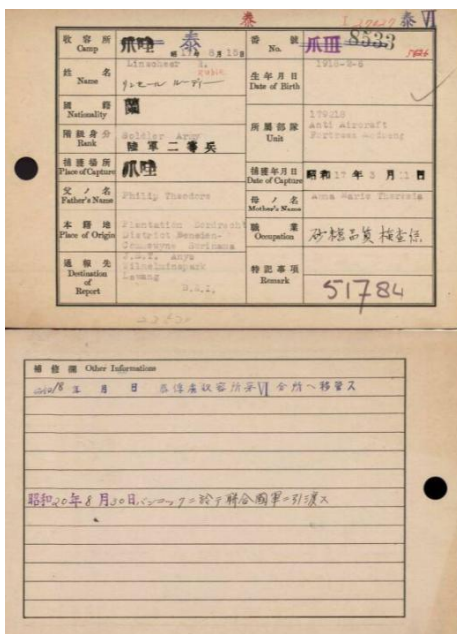
Rudi Linscheer is geboren op 6 februari 1918 in Suriname. Hij was de zoon van Philip Theodore Linscheer en Anna Maria Therisia Magdalena Lobman.

Hij studeerde waarschijnlijk op de Middelbare Koloniale Landbouwschool in Deventer. Deze school werd op 16 september 1912 geopend door prins Hendrik. Het cursuspakket was eerst met name toegesneden op de plantages van Nederlands-Indië en de suikerindustrie. Hierdoor kreeg de school de bijnaam "Suikerschooltje". Tussen februari 1937 en februari 1939 was hij welpenleider bij de Westenenkgroep in Deventer.

Hij ging in april 1940 met de ms. Christiaan Huygens naar Batavia. In Nederlands-Indië ging hij werken bij de sectie suikerkwaliteitsinspectie. Hij trouwde op 21 januari 1942 in Soerabaja met Saksia Anijs (1917-2006). Zij woonde met haar ouders in Nederlands-Indië, maar was ook geboren in Suriname.

Tijdens de mobilisatie was hij soldaat en gelegerd bij het anti aircraft in Fortress Modoeng. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij vertrok met de Wien op 13 januari 1943 met ongeveer 1700 krijgsgevangenen (allen Nederlanders) uit Batavia naar Singapore. Een groep van 700 man was afkomstig uit het 10e Bataljon en 1000 man uit het kamp Kampong Makassar. Al deze krijgsgevangenen behoorden tot Java Party 8, het 8e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. Vier dagen later kwam het schip aan in Singapore; de krijgsgevangenen werden overgebracht naar het Changi-kamp. Vanuit daar werden ze per trein naar de Birmaspoorweg gebracht.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn

in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept. Rudi bleef in Thailand en aan het eind van de oorlog zat hij in Bangkok.

Na de oorlog ging Rudi met zijn vrouw terug naar Suriname. Daar werd in 1948 een zoon geboren en in 1951 een dochter.

Meer informatie

[Soerabaijasch handelsblad » 07 jan 1942 - Art. 67 | Delpher](#)

[De West : nieuwsblad uit en voor Suriname » 15 nov 1948 - Art. 31 | Delpher](#)

[De West : nieuwsblad uit en voor Suriname » 13 maa 1951 - Art. 30 | Delpher](#)

[Registratie Saksia Anijs & Rudi Linscheer \(in het jaar 1950\) » Open Archieven](#)

[Registratie Rudi Linscheer & Saksia Anijs \(in het jaar 1950\) » Open Archieven](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 2, 1937 » 1937-02 - Pag. 28 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 25, 1939, no. 2, 1939 » 1939-02 - Pag. 32 | Delpher](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 06 mei 1940 - Art. 34 | Delpher](#)

[| Nationaal Archief](#)

[Rudi Linscheer \(locatie onbekend, 6 februari 1918 - locatie onbekend, datum onbekend\) -](#)

[Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Birma-Siam-spoorweg](#)

[Java Party 12](#)

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/Wien.htm](#)

[Database Nederlandse dwangarbeiders Birmaspoorweg](#)

[beri.nl - Surinaamse Familieberichten - Overlijdensbericht Saskia Linscheer - Anijs](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.